

II

(Įstatymo galios neturintys teisės aktai)

REGLAMENTAI

KOMISIJOS REGLAMENTAS (ES) Nr. 267/2010

2010 m. kovo 24 d.

dėl Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 101 straipsnio 3 dalies taikymo tam tikrų rūšių susitarimams, sprendimams ir suderintiems veiksams draudimo sektoriuje

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 1991 m. gegužės 31 d. Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 1534/91 dėl Sutarties 85 straipsnio 3 dalies taikymo tam tikroms susitarimų, sprendimų ir suderintų veiksmų rūšims draudimo sektoriuje ⁽¹⁾, ypač į jo 1 straipsnio 1 dalies a, b, c ir e punktus,

paskelbusi šio reglamento projektą,

pasikonsultavusi su Konkurenciją ribojančios veiklos ir domi-nuojančių padėčių patariamuoju komitetu,

kadangi:

(1) Reglamentu (EEB) Nr. 1534/91 Komisijai suteikiami įgaliojimai priimančiam reglamentą taikyti Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo ⁽²⁾ 101 straipsnio 3 dalį tam tikrų rūšių susitarimams, sprendimams ir suderintiems veiksams draudimo sektoriuje, kurių tikslas yra bendradarbiauti šiose srityse:

— bendrų draudimo įmokų rizikos priedų tarifų, pagrįstų bendrai surinktais statistiniais duomenimis arba gautais žalos atlyginimo reikalavimais, nustatymas,

— bendrų tipinių draudimo liudijimo sąlygų nustatymas,

— bendras tam tikrų rūšių rizikos draudimas,

— žalos atlyginimo reikalavimų tenkinimas,

— saugos priemonių tikrinimas ir patvirtinimas,

— padidintos rizikos rūšių registrų sudarymas ir informacijos apie tokių rūšių riziką rinkimas.

(2) Remdamasi Reglamentu (EEB) Nr. 1534/91 Komisija 2003 m. vasario 27 d. priėmė Reglamentą (EB) Nr. 358/2003 dėl Sutarties 81 straipsnio 3 dalies taikymo tam tikroms susitarimų, sprendimų ir suderintų veiksmų rūšims draudimo sektoriuje ⁽³⁾. Reglamentas (EB) Nr. 358/2003 nustoja galioti 2010 m. kovo 31 d.

(3) Reglamentu (EB) Nr. 358/2003 nesuteikiama išimtis susitarimams dėl žalos atlyginimo reikalavimų tenkinimo, taip pat dėl padidintos rizikos rūšių registrų ir informacijos apie tokią riziką. Komisija manė, kad ji neturėjo pakankamai patirties, sprendžiant konkrečius atvejus, kad galėtų pasinaudoti Reglamento (EEB) Nr. 1534/91 suteiktomis galiomis šiose srityse. Ši padėtis nepasikeitė. Be to, nors Reglamentu (EB) Nr. 358/2003 suteikta išimtis tipinių draudimo liudijimo sąlygų nustatymui ir saugos priemonių patikrinimui ir patvirtinimui, šiuo reglamentu to neturėtų būti daroma, nes Komisijos atlikta Reglamento (EB) Nr. 358/2003 veikimo peržiūra parodė, kad tokių susitarimų į konkrečiams sektoriams skirtus bendrosios išimties reglamentus įtraukti daugiau nereikia. Kai šių dviejų rūšių susitarimai nėra specifiniai draudimo sektoriaus susitarimai ir, kaip paaiškėjo iš peržiūros, gali kelti tam tikrą susirūpinimą dėl konkurencijos, būtų tinkamiau, jei jiems būtų taikomas savęs vertinimo reikalavimas.

⁽¹⁾ OL L 143, 1991 6 7, p. 1.

⁽²⁾ Nuo 2009 m. gruodžio 1 d. EB sutarties 81 straipsnis tapo Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 101 straipsniu. Šie straipsniai yra iš esmės tapatūs. Prireikus šiame reglamente daromos nuorodos į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 101 straipsnį turi būti suprantamos kaip nuorodos į EB sutarties 81 straipsnį.

⁽³⁾ OL L 53, 2003 2 28, p. 8.

- (4) Pasibaigus 2008 m. balandžio 17 d. pradėtoms viešosioms konsultacijoms Komisija 2009 m. kovo 24 d. priėmė ataskaitą Europos Parlamentui ir Tarybai dėl Reglamento (EB) Nr. 358/2003 ⁽¹⁾ (toliau – ataskaita) veikimo. Ataskaitoje ir prie jos pridėtame darbiname dokumente (toliau – darbinis dokumentas) pasiūlyti preliminarūs Reglamento (EB) Nr. 358/2003 pakeitimai. 2009 m. birželio 2 d. Komisija surengė viešą susitikimą su suinteresuotosiomis šalimis, įskaitant draudimo sektoriaus, vartotojų organizacijų ir nacionalinių konkurencijos institucijų atstovus, dėl ataskaitos ir darbinio dokumento išvadų ir rekomendacijų.
- (5) Šis reglamentas turėtų užtikrinti veiksmingą konkurencijos apsaugą ir kartu teikti naudos vartotojams, o įmonėms – tinkamą teisinį saugumą. Siekiant šių tikslų būtina atsižvelgti į Komisijos patirtį šioje srityje ir konsultacijų, sudariusių sąlygas priimti šį reglamentą, rezultatus.
- (6) Pagal Reglamentą (EEB) Nr. 1534/91 reikalaujama, kad Komisijos išimties reglamente būtų apibrėžtos susitarimų, sprendimų ir suderintų veiksmų, kuriems jis taikomas, rūšys, nurodyti apribojimai arba sąlygos, kurios gali ar kurių negali būti susitarimuose, sprendimuose ir suderintuose veiksmuose, ir nurodytos sąlygos, kurios privalo būti įtrauktos į susitarimus, sprendimus ir suderintus veiksmus, arba kitos sąlygos, kurios turi būti tenkinamos.
- (7) Vis dėlto tikslinga toliau tęsti Reglamente (EB) Nr. 358/2003 nustatytą praktiką sutelkti dėmesį į susitarimų, kuriems iki tam tikro rinkos dalies lygmens taikoma išimtis, rūšių apibrėžtis ir apribojimų arba sąlygų, kurių negali būti tokiuose susitarimuose, nustatymą.
- (8) Šiuo reglamentu nustatyta bendroji išimtis turėtų būti taikoma tik tiems susitarimams, dėl kurių galima pakankamai tvirtai manyti, kad jie atitinka Sutarties 101 straipsnio 3 dalies sąlygas. Kad būtų galima reglamentu nustatyti Sutarties 101 straipsnio 3 dalies taikymą, nėra būtina apibrėžti tuos susitarimus, kurie gali patekti į Sutarties 101 straipsnio 1 dalies taikymo sritį. Kartu nedaroma prielaida, kad susitarimai, kuriems netaikomas šis reglamentas, patenka į Sutarties 101 straipsnio 1 dalies taikymo sritį, arba, kad jie neatitinka Sutarties 101 straipsnio 3 dalies sąlygų. Individualiai vertinant susitarimus pagal Sutarties 101 straipsnio 1 dalį turi būti atsižvelgiama į keletą veiksnių, ypač į atitinkamos rinkos struktūrą.
- (9) Draudimo įmonių arba jų asociacijų bendradarbiavimas renkant informaciją (tam gali prireikti statistinio pobūdžio apskaičiavimų), pagal kurią galima apskaičiuoti vidutines konkrečios rūšies rizikos draudimo praeityje sąnaudas, o gyvybės draudimo atveju sudarant mirtingumo arba susirgimų, nelaimingų atsitikimų ir invalidumo dažnumo lenteles, leidžia daugiau sužinoti apie riziką ir padeda atskiroms bendrovėms įvertinti riziką. Tai savo ruožtu gali palengvinti patekimą į rinką ir duoti naudos vartotojams. Tas pat pasakytina ir apie bendrus tikėtino pašalinių aplinkybių, kurios gali daryti įtaką žalos atlyginimo reikalavimų dažnumui ar apimčiai arba pajamoms iš įvairių rūšių investicijų, poveikio tyrimus. Tačiau yra būtina užtikrinti, kad tokiam bendradarbiavimui išimtis būtų taikoma tik tada, kai tai reikalinga šiems tikslams pasiekti. Todėl yra tinkama konkrečiai nustatyti, kad susitarimams dėl komercinių įmokų išimtis nėra taikoma. Iš tikrųjų, komercinės įmokos gali būti mažesnės už atitinkamuose duomenų rinkiniuose, lentelėse ar tyrimuose nurodytas sumas, nes draudimo bendrovės gali panaudoti pajamas iš investicijų, kad sumažintų įmokas. Be to, atitinkami duomenų rinkiniai, lentelės ar tyrimų rezultatai turi būti neįpareigojantys, o tik rekomendacinio pobūdžio. Šis reglamentas neturėtų būti taikomas keitimuisi informacija, kuri nebūtina šioje konstatuojamojoje dalyje nustatytiems tikslams pasiekti.
- (10) Be to, kuo siauresnės kategorijos, į kurias sugrupuojami praeities konkrečios rizikos draudimo sąnaudų statistiniai duomenys, tuo daugiau veikimo laisvės draudimo įmonės turi diferencijuodamos apskaičiuojamas komercines įmokas. Todėl yra tinkama praeities rizikos sąnaudų bendriems duomenų rinkiniams taikyti išimtį su sąlyga, kad pateikiamų turimų statistinių duomenų išsamumas ir diferencijuotumas atitinka aktuarinius poreikius.
- (11) Be to, galimybė pasinaudoti tokiais bendrais duomenų rinkiniais, lentelėmis ir tyrimų rezultatais yra būtina tiek atitinkamoje geografinėje ar produkto rinkoje veikiančioms, tiek ir ketinančioms patekti į tokią rinką draudimo įmonėms. Vartotojų organizacijos ar klientų organizacijos taip pat gali būti suinteresuotos galimybe pasinaudoti tokiais duomenų rinkiniais, lentelėmis ir tyrimų rezultatais. Draudimo įmonėms, kurios dar neveikia atitinkamoje rinkoje, ir vartotojų ar klientų organizacijoms turi būti suteikta galimybė pasinaudoti tokiais duomenų rinkiniais, lentelėmis ir tyrimų rezultatais

⁽¹⁾ COM(2009) 138.

pagrįstomis, prieinamomis ir nediskriminacinėmis sąlygomis, lyginant su toje rinkoje jau veikiančiomis draudimo įmonėmis. Tokios sąlygos galėtų būti, pavyzdžiui, rinkoje dar nedalyvaujančios draudimo bendrovės įsipareigojimas teikti statistinę informaciją apie reikalavimus dėl žalos atlyginimo, jei ji ateityje įeitų į rinką, ir narystė už duomenų rinkinių rengimą atsakingoje draudikų asociacijoje. Turėtų būti galima reikalavimo suteikti galimybę pasinaudoti atitinkama informacija išimtis, pagrįsta visuomenės saugumo sumetimais, pavyzdžiui, jeigu informacija susijusi su atominių elektrinių saugumo sistemomis arba potvynių prevencijos sistemų trūkumais.

- (12) Bendri duomenų rinkiniai, lentelės ir tyrimai tampa patikimesni didėjant statistinių duomenų, kuriais jie grindžiami, apimčiai. Didelę rinkos dalį užimantys draudikai gali savo viduje surinkti pakankamai statistinių duomenų, kad galėtų parengti patikimus duomenų rinkinius, tuo tarpu mažą rinkos dalį užimantys draudikai to padaryti negali ir dar mažiau tikėtina, kad nauji rinkos dalyviai gebėtų surinkti tokius statistinius duomenis. Visų rinkoje esančių draudimo bendrovių, įskaitant didžiąsias, informacijos įtraukimu į bendrus duomenų rinkinius, lenteles ir tyrimus iš principo skatinama konkurencija, nes taip padedama mažoms draudimo bendrovėms ir supaprastinamas pateikimas į rinką. Dėl šios draudimo sektoriaus specifikos negalima išimčių tokiems bendriems duomenų rinkiniams, lentelėms ir tyrimams sieti su užimamos rinkos dalies riba.
- (13) Kai kuriais ribotais atvejais bendro draudimo ar bendro perdraudimo grupės gali būti reikalingos, kad grupėje dalyvaujančios įmonės galėtų drausti ar perdrausti nuo rizikos, dėl kurios, jei grupės nebūtų, jie galėtų pasiūlyti tik nepakankamą draudimo apsaugą. Paprastai dėl tokių rūšių grupių veiklos konkurencija nėra ribojama pagal Sutarties 101 straipsnio 1 dalį ir ja nėra draudžiamos.
- (14) Bendro draudimo ar bendro perdraudimo grupės gali sudaryti sąlygas draudimo ir perdraudimo bendrovėms teikti rizikos draudimo ar perdraudimo paslaugas, net jei grupės veikla apima daugiau nei reikalinga užtikrinti tokios rizikos draudimą. Tačiau dėl tokių grupių gali būti varžoma konkurencija, pavyzdžiui, dėl draudimo liudijimo sąlygų ir netgi draudimo bei įmokų sumų standartizavimo. Todėl reikia nustatyti, kokiomis aplinkybėmis tokioms grupėms gali būti taikoma išimtis.
- (15) Tikrai naujų rūšių rizikos atveju neįmanoma iš anksto žinoti, kokia turi būti draudimo įmokų apimtis, kad padengtų riziką, ir ar galėtų kartu veikti dvi ar daugiau grupių, teikdamos konkrečios rūšies draudimo paslaugas. Todėl susitarimui dėl grupės, kuris skirtas tokių naujų rūšių rizikos bendram draudimui ar bendram perdraudimui, gali būti laikinai taikoma išimtis nenustatant rinkos dalies ribos. Trejų metų laikotarpis turėtų būti

pakankamas statistinei žalos atlyginimo reikalavimų informacijai surinkti, kad būtų galima nuspręsti, ar grupė reikalinga.

- (16) Anksčiau neegzistavusių rūšių rizika turi būti laikoma naujų rūšių rizika. Tačiau išskirtinėmis aplinkybėmis rizikos rūšis gali būti laikoma nauja rūšimi, jeigu rizikos pobūdis, remiantis objektyvia analize, pasikeitė tiek, kad neįmanoma iš anksto žinoti, koks turi būti draudimo įmokų dydis, kad padengtų tą riziką.
- (17) Nenaujos rizikos atveju bendro draudimo ir bendro perdraudimo grupės, dėl kurių ribojama konkurencija, tam tikromis ribotomis aplinkybėmis gali būti naudingos ir pateisinti išimtį pagal Sutarties 101 straipsnio 3 dalį, net jeigu jas galėtų pakeisti dvi ar daugiau konkuruojančių draudimo įmonių. Pavyzdžiui, jose dalyvaujančioms įmonėms gali būti sudarytos sąlygos įgyti reikiamos patirties atitinkamame draudimo sektoriuje arba sumažinti sąnaudas, arba sumažinti komercines įmokas dėl bendro perdraudimo palankiomis sąlygomis. Vis dėlto bet kokia išimtis turėtų būti taikoma tik susitarimams, kurie nesuteikia susijusioms įmonėms galimybės panaikinti konkurencijos didelės atitinkamų produktų dalies atžvilgiu. Vartotojams grupės gali būti naudingos tik tada, kai veikla, kuria verčiasi grupė, vykdoma esant pakankamai konkurencijai atitinkamose rinkose. Ši sąlyga turėtų būti laikoma įvykdyta, jei grupės rinkos dalis yra mažesnė nei nustatyta riba ir todėl galima daryti prielaidą, jog egzistuoja faktinė arba potenciali konkurencija su grupėje nedalyvaujančiomis įmonėmis.
- (18) Todėl šiuo reglamentu turėtų būti suteikiama išimtis visoms bendro draudimo ar bendro perdraudimo grupėms, kurios egzistuoja ilgiau nei trejus metus arba kurios nėra sukurtos naujai rizikai apdrausti, su sąlyga, kad bendra rinkos dalis, tenkanti dalyvaujančioms įmonėms neviršija tam tikrų ribų. Leistina riba bendro draudimo grupėms turėtų būti žemesnė todėl, kad bendro draudimo grupės gali nustatyti vienodas draudimo liudijimų sąlygas ir komercines įmokas. Siekiant įvertinti, ar grupė atitinka rinkos dalies sąlygą, reikėtų sudėti visas dalyvaujančių įmonių užimamas rinkos dalis. Kiekvienos dalyvaujančios įmonės rinkos dalis pagrįsta dalyvaujančių įmonių bendrosiomis pajamomis iš įmokų tiek grupės viduje, tiek už jos ribų toje pačioje atitinkamoje rinkoje. Tačiau šios išimtys turėtų galioti tik tuomet, jei atitinkama grupė atitinka kitas šiame reglamente išdėstytas sąlygas, kuriomis siekiama sumažinti grupėje dalyvaujančių įmonių konkurencijos suvaržymus iki minimumo. Tokiais atvejais būtų reikalinga individuali analizė siekiant nustatyti, ar laikomasi šiame reglamente nustatytų sąlygų.
- (19) Siekiant supaprastinti susitarimų, pagal kuriuos gali būti priimami sprendimai dėl didelių investicijų, sudarymą, šio reglamento galiojimas turėtų būti nustatytas septyneriems metams.

- (20) Komisija gali panaikinti šio reglamento taikymą pagal 2002 m. gruodžio 16 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1/2003 dėl konkurencijos taisyklių, nustatytų Sutarties 81 ir 82 straipsniuose, įgyvendinimo ⁽¹⁾ 29 straipsnio 1 dalį, jeigu ji konkrečiu atveju nustato, kad susitarimas, kuriam taikomos šiuo reglamentu numatytos išimtys, vis dėlto turi poveikį, nesuderinamą su Sutarties 101 straipsnio 3 dalimi.
- (21) Pagal Reglamento (EB) Nr. 1/2003 29 straipsnio 2 dalį valstybės narės konkurencijos institucijos gali panaikinti šio reglamento taikymą tos valstybės narės teritorijoje arba jos dalyje, jeigu ji konkrečiu atveju nustato, kad susitarimas, kuriam taikytinos šiame reglamente numatytos išimtys, vis dėlto turi poveikį, nesuderinamą su Sutarties 101 straipsnio 3 dalimi tos valstybės narės teritorijoje arba jos dalyje, kai tokia teritorija turi visus atskiros geografinės rinkos požymius.
- (22) Nustatant, ar šio reglamento taikymas turi būti atšauktas pagal Reglamento (EB) Nr. 1/2003 29 straipsnį, ypač svarbu, koks antikonkurencinis poveikis gali atsirasti dėl bendro draudimo grupės arba bendro perdraudimo grupės ir (arba) jose dalyvaujančių įmonių ir kitų grupių ir (arba) jose dalyvaujančių įmonių ryšių toje pačioje atitinkamoje rinkoje,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

I SKYRIUS

SAVOKŲ APIBRĖŽTYS

1 straipsnis

Savokų apibrėžtys

Šio reglamento sąvokų apibrėžtys:

1. susitarimas – susitarimas, įmonių asociacijos sprendimas arba suderintas veiksmas;
2. dalyvaujančios įmonės – įmonės, kurios yra susitarimo šalys, ir jų atitinkamos susijusios įmonės;
3. susijusios įmonės –

- a) įmonės, kuriose susitarimo šalis tiesiogiai arba netiesiogiai:

- i) turi daugiau kaip pusę balsavimo teisių; arba
- ii) gali skirti daugiau nei pusę stebėtojų tarybos, valdybos ar įmonei teisiškai atstovaujančių organų narių; arba

iii) turi teisę tvarkyti įmonės reikalus;

- b) įmonės, kurios per susitarimo šalį tiesiogiai arba netiesiogiai turi a punkte išvardytas teises ar įgaliojimus;
- c) įmonės, kuriose b punkte nurodytos įmonės tiesiogiai arba netiesiogiai turi a punkte išvardytas teises ar įgaliojimus;
- d) įmonės, kuriose susitarimo šalis kartu su viena ar daugiau a, b arba c punkte nurodytų įmonių arba kuriose dvi ar daugiau iš tų įmonių kartu turi a punkte išvardytas teises ar įgaliojimus;
- e) įmonės, kuriose a punkte nurodytos teisės ar įgaliojimai bendrai priklauso:
 - i) susitarimo šalims arba atitinkamoms a-d punktuose nurodytoms su jomis susijusioms įmonėms, arba
 - ii) vienai ar daugiau susitarimo šalių arba vienai ar daugiau a-d punktuose nurodytų su jomis susijusių įmonių ir vienai ar daugiau trečiųjų šalių;

4. bendro draudimo grupės – tiesiogiai arba per tarpininkus ar įgaliotuosius atstovus draudimo įmonių įsteigtos grupės (išskyrus *ad hoc* bendro draudimo susitarimus draudimo įmokų rinkoje, pagal kuriuos tam tikrą rizikos dalį draudžia pagrindinis draudikas, o likusią rizikos dalį draudžia kiti tą dalį padengti raginami draudikai), kurios:

- a) visų dalyvių vardu ir naudai sutinka prisiimti atsakomybę už konkrečios rūšies rizikos draudimą; arba

- b) įgalioja vieną iš draudimo įmonių, bendrą tarpininką ar bendrą šiuo tikslu sukurtą subjektą jų vardu prisiimti atsakomybę už konkrečios rūšies rizikos draudimą ir jo valdymą;

⁽¹⁾ OL L 1, 2003 1 4, p. 1.

5. bendro perdraudimo grupės – tiesiogiai arba per tarpininkus ar įgaliotuosius atstovus, galbūt padedant vienai ar daugiau perdraudimo įmonių, draudimo įmonių įsteigtos grupės (išskyrus *ad hoc* bendro draudimo susitarimus draudimo įmokų rinkoje, pagal kuriuos tam tikrą rizikos dalį draudžia pagrindinis draudikas, o likusią rizikos dalį draudžia kiti draudikai, kurie raginami padengti tą dalį), kurių tikslas:

a) abipusiškai perdrausti su konkrečios rūšies rizika susijusius visus savo įsipareigojimus ar jų dalį;

b) visų dalyvių vardu prisiimti tos pačios rūšies rizikos perdraudimą;

6. nauja rizika – tai:

a) rizika, kuri anksčiau neegzistavo ir kuriai apdrausti reikia visiškai naujo draudimo produkto, kuris nėra esamo draudimo produkto papildymas, pagerinimas ar pakeitimas; arba

b) išskirtiniais atvejais rizika, kurios pobūdis, remiantis objektyvia analize, pasikeitė tiek, kad neįmanoma iš anksto žinoti, koks turi būti draudimo įmokų dydis, kad padengtų tą riziką;

7. komercinė įmoka – draudimo liudijimo pirkėjo mokama kaina.

II SKYRIUS

BENDRI DUOMENŲ RINKINIAI, LENTELĖS IR TYRIMAI

2 straipsnis

Išimtis

Remiantis Sutarties 101 straipsnio 3 dalimi ir atsižvelgiant į šio reglamento nuostatas Sutarties 101 straipsnio 1 dalis netaikoma dviejų ar daugiau draudimo sektoriaus įmonių sudarytiems susitarimams dėl:

a) bendro informacijos, kuri reikalinga toliau nurodytais tikslais, rinkimo ir platinimo:

i) vidutinių konkrečios rizikos draudimo sąnaudų praeityje skaičiavimui (toliau – duomenų rinkiniai);

ii) jei tai draudimas su kapitalizacijos elementu, mirtingumo lentelių, taip pat ligų, nelaimingų atsitikimų ir invalidumo dažnumą iliustruojančių lentelių (toliau – lentelės) rengimui;

b) bendrų tyrimų, kuriais analizuojamas nuo suinteresuotųjų įmonių nepriklausančių aplinkybių tikėtinas poveikis ateities žalos atlyginimo reikalavimų, susijusių su tam tikra rizika ar rizikos rūšimi, dažnumui ar mastui arba skirtingų rūšių investicijų pelningumui (toliau – tyrimai), vykdymo ir tokių tyrimų rezultatų platinimo.

3 straipsnis

Išimties taikymo sąlygos

1. 2 straipsnio a punkte numatyta išimtis taikoma su sąlyga, kad duomenų rinkiniai ar lentelės:

a) yra grindžiami per keletą stebėjimo laikotarpiui pasirinktų rizikos metų surinktais su tokia pačia arba palyginama rizika susijusiais pakankamos apimties duomenimis, kuriuos būtų galima statistiškai tvarkyti ir gauti, be kitų elementų, duomenis apie:

i) reikalavimų dėl žalos atlyginimo, gautų per tą laikotarpį, skaičių;

ii) atskirų rizikos, nuo kurios buvo apdrausta kiekvienais stebėjimo laikotarpio rizikos metais, rūšių skaičių;

iii) bendrą sumą, išmokėtą arba mokėtiną pagal per tą laikotarpį pateiktus žalos atlyginimo reikalavimus;

iv) bendrą apdrausto kapitalo sumą kiekvienais rizikos metais per stebėjimui pasirinktą laikotarpį;

b) juose pateikiama turimų statistinių duomenų analizė, kurios išsamumas atitinka aktuarinius poreikius;

c) juose jokia forma nepateikiama nenumatytų išlaidų elementų, iš rezervų gaunamų pajamų, administracinių ar komercinių sąnaudų arba fiskalinių ar parafiskalinių įmokų ir neatsižvelgiama nei į pajamas iš investicijų, nei į numatomą pelną.

2. 2 straipsnyje numatytos išimtys taikomos su sąlyga, kad duomenų rinkiniai, lentelės ar tyrimų rezultatai:

- a) juose neatskleidžiamos susijusios draudimo įmonės ir bet kokios apdraustosios šalys;
- b) sudaromi ir platinami nurodant, kad yra neįpareigojantys;
- c) juose neatskleidžiamas komercinių įmokų dydis;
- d) yra prieinami pagrįstomis, prieinamomis ir nediskriminacinėmis sąlygomis bet kokiai draudimo įmonei, prašančiai jų kopijos, įskaitant draudimo įmones, neveikiančias toje geografinėje ar produkto rinkoje, su kuria šie duomenų rinkiniai, lentelės ar tyrimai yra susiję;
- e) yra prieinami pagrįstomis, prieinamomis ir nediskriminacinėmis sąlygomis vartotojų organizacijoms arba klientų organizacijoms, konkrečiai ir tiksliai prašančioms suteikti galimybę susipažinti su jais esant tinkamai pagrįstai priežasčiai, išskyrus kai konfidencialumą pateisina objektyvūs visuomenės saugumo sumetimai.

4 straipsnis

Susitarimai, kuriems netaikomos išimtys

2 straipsnyje numatytos išimtys netaikomos, kai dalyvaujančios įmonės tarpusavyje išipareigoja ar įpareigoja kitas įmones nenaudoti duomenų rinkinių ar lentelių, kurie skiriasi nuo 2 straipsnio a dalyje nurodytų duomenų rinkinių ar lentelių, arba nenukrypti nuo 2 straipsnio b dalyje minimų tyrimų rezultatų.

III SKYRIUS

TAM TIKRŲ RŪŠIŲ RIZIKOS BENDRAS DRAUDIMAS

5 straipsnis

Išimtys

Remiantis Sutarties 101 straipsnio 3 dalimi ir atsižvelgiant į šio reglamento nuostatas, Sutarties 101 straipsnio 1 dalis netaikoma dviejų arba daugiau draudimo sektoriaus įmonių susitarimams dėl draudimo įmonių grupių arba draudimo įmonių ir

perdraudimo įmonių grupių steigimo ir veikimo, bendrai apdraudžiant tam tikros rūšies riziką bendro draudimo ar perdraudimo forma.

6 straipsnis

Išimties taikymas ir rinkos dalies ribos

1. Bendro draudimo ar bendro perdraudimo grupėms, sukurtoms tik tam, kad draustų nuo naujos rizikos, 5 straipsnyje numatyta išimtis galioja trejus metus nuo pirmojo grupės įsteigimo datos, nepriklausomai nuo grupės rinkos dalies.

2. Bendro draudimo ar bendro perdraudimo grupėms, nepatenkančioms į 1 dalies taikymo sritį, 5 straipsnyje numatyta išimtis taikoma tol, kol galioja šis reglamentas su sąlyga, kad bendra rinkos dalis, priklausanti dalyvaujančioms įmonėms, neviršija:

a) bendro draudimo grupių atveju 20 % bet kurios atitinkamos rinkos dalies;

b) bendro perdraudimo grupių atveju 25 % bet kurios atitinkamos rinkos dalies.

3. Apskaičiuojant dalyvaujančių įmonių rinkos dalį atitinkamoje rinkoje, atsižvelgiama į:

a) konkrečioje grupėje dalyvaujančių įmonių rinkos dalį;

b) dalyvaujančios įmonės rinkos dalį kitoje grupėje, veikiančioje toje pačioje atitinkamoje rinkoje, kaip ir konkreti grupė, kuriai dalyvaujanti įmonė priklauso; ir

c) toje pačioje atitinkamoje rinkoje, kaip ir konkreti grupė, veikiančios dalyvaujančios įmonės, rinkos dalį už bet kurios grupės ribų.

4. Taikant 2 dalyje numatytas rinkos dalies ribas, laikomasi šių taisyklių:

a) rinkos dalis skaičiuojama bendrųjų pajamų iš įmokų pagrindu; jeigu duomenų apie bendrąsias pajamas iš įmokų nėra, nustatant atitinkamos įmonės rinkos dalį galima remtis kita patikima rinkos informacija pagrįstais skaičiavimais, įskaitant suteiktą draudimo apsaugą ar apdraustos rizikos vertę;

b) rinkos dalis apskaičiuojama remiantis praėjusių kalendorinių metų duomenimis.

5. Jei 2 dalies a punkte paminėta rinkos dalis iš pradžių neviršija 20 %, o vėliau padidėja, bet neviršija 25 %, 5 straipsnyje numatyta išimtis toliau taikoma dvejus kalendorinius metus iš eilės nuo tų metų, kai užimama rinkos dalis pirmą kartą viršijo 20 % ribą.

6. Jei 2 dalies a punkte paminėta rinkos dalis iš pradžių neviršija 20 %, o vėliau viršija 25 %, 5 straipsnyje numatyta išimtis toliau taikoma vienerius kalendorinius metus nuo tų metų, kai užimama rinkos dalis pirmą kartą viršijo 25 % ribą.

7. 5 ir 6 dalyse numatytos nuostatos negali būti taikomos kartu, kad nebūtų viršytas dvejų kalendorinių metų laikotarpis.

8. Jei 2 dalies b punkte paminėta rinkos dalis iš pradžių neviršija 25 %, o vėliau padidėja, bet neviršija 30 %, 5 straipsnyje numatyta išimtis toliau taikoma dvejus kalendorinius metus iš eilės nuo tų metų, kai užimama rinkos dalis pirmą kartą viršijo 25 % ribą.

9. Jei 2 dalies b punkte paminėta rinkos dalis iš pradžių neviršija 25 %, o vėliau viršija 30 %, 5 straipsnyje numatyta išimtis toliau taikoma vienerius kalendorinius metus nuo tų metų, kai užimama rinkos dalis pirmą kartą viršijo 30 % ribą.

10. 8 ir 9 dalyse numatytos nuostatos negali būti taikomos kartu, kad nebūtų viršytas dvejų kalendorinių metų laikotarpis.

7 straipsnis

Išimties taikymo sąlygos

5 straipsnyje numatyta išimtis taikoma su sąlyga, kad:

a) kiekviena dalyvaujanti įmonė, per pagrįstą pranešimo laikotarpį pranešdama apie pasitraukimą, turi teisę pasitraukti iš grupės, nepadirdama jokių sankcijų;

b) grupės taisyklės nė vienos dalyvaujančios įmonės neįpareigoja visiškai ar iš dalies drausti ar perdrausti per grupę bet kokios rūšies riziką, kuriai grupė teikia draudimo apsaugą; taisyklės taip pat nė vienos dalyvaujančios įmonės įpareigoja, kad ši ne per grupę visiškai ar iš dalies nedraustų ar neperdraustų bet kokios rūšies rizikos, kuriai grupė teikia draudimo apsaugą;

c) grupės taisyklės neapriboja grupės ar joje dalyvaujančių įmonių veiklos rizikos tam tikroje geografinėje Sąjungos dalyje draudimu ar perdraudimu;

d) susitarimu neribojama gamybos ar pardavimo apimtis;

e) susitarimu nepaskirstomos rinkos ar klientai; ir

f) bendro perdraudimo grupės nariai nederina komercinių įmokų, taikomų tiesioginiam draudimui.

IV SKYRIUS

BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

8 straipsnis

Pereinamasis laikotarpis

Sutarties 101 straipsnio 1 dalyje nustatytas draudimas nuo 2010 m. balandžio 1 d. iki 2010 m. rugsėjo 30 d. netaikomas 2010 m. kovo 31 d. jau galiojantiems susitarimams, kurie neatitinka šiame reglamente numatytų išimties suteikimo sąlygų, bet atitinka išimties suteikimo sąlygas, numatytas Reglamentu (EB) Nr. 358/2003.

9 straipsnis

Galiojimo laikotarpis

Šis reglamentas įsigalioja 2010 m. balandžio 1 d.

Jis galioja iki 2017 m. kovo 31 d.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2010 m. kovo 24 d.

Komisijos vardu

Pirmininkas

José Manuel BARROSO